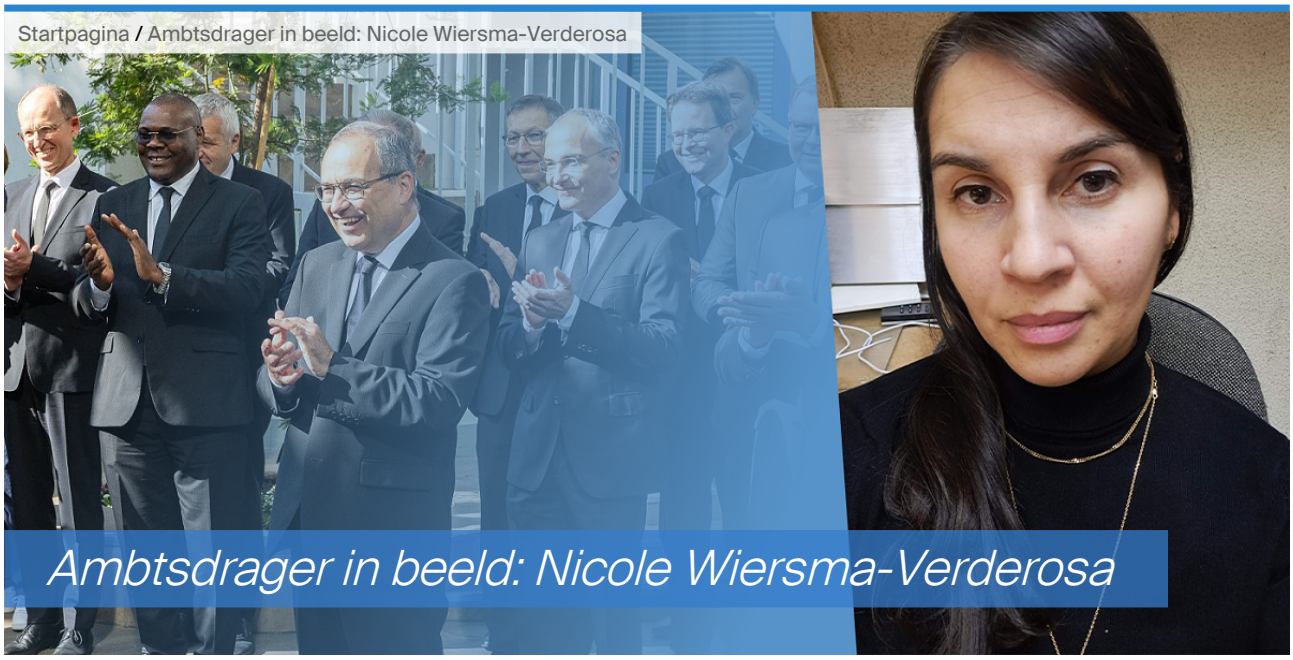

In Ambtsdrager in beeld leren we de mensen kennen die een ambt dragen binnen de Nieuw-Apostolische Kerk. Ze vertellen over hun geloofsweg, hun motivatie en wat het ambt voor hen betekent. Deze keer: Nicole Wiersma-Verderosa, diaken in gemeente Tilburg.

Wat is jouw motivatie geweest om dit ambt aan te nemen?
Nou, omdat ik de lieve God immers jaar in jaar uit dank en van alles vraag, dacht ik: ja, als dit Zijn wil is, zeg ik 'ja' tegen het diakenambt. Ik heb zelf gebeden en kreeg een Bijbelwoord, Jeremia 29 vers 11, als bevestiging.

Jeremia 29:11 Mijn plan met jullie staat vast – spreekt de HEER: Ik heb jullie geluk voor ogen, niet jullie ongeluk; Ik zal je een hoopvolle toekomst geven.

Op deze manier kan ik de priesters helpen en zielenzorg verlenen. Ook nog helpen met de tafel van de Heer dekken en aanschuiven, mooi toch? En de schalen openen is een heilige handeling, dus daar moet je een ambt voor hebben. Ik geef ook al sinds 2006 zondagschoolles, dus als ik dat kon blijven combineren, dan prima.

Hoe heeft jouw geloofsweg er tot nu toe uitgezien?
Mijn geloofsweg begon in de Rooms-Katholieke Kerk. Ik ging altijd mee met mijn vader. Prachtig vond ik dat. De geloofsbasis kreeg ik van mijn ouders. Ze zeiden steevast: "Niet jouw wil, niet mijn wil, maar Zijn wil geschiedde."
Ik ben rooms-katholiek gedoopt, heb mijn communie gedaan en toen zijn we nieuw-apostolisch geworden. We maakten kennis met de NAK via mijn tante, die huisbezoek had van de priesters. Zo nodigden ze mijn vader uit, en toen hebben we een keer een dienst bijgewoond en zijn we nooit meer weggegaan. Ik heb de grote zondagschool en de confirmatielessen gevolgd. En daarna ging ik naar de jeugd. Daar heb ik ook mijn man leren kennen. Hij volgde in Den Bosch en ik in Tilburg. We zijn nu al 33 jaar samen, waarvan 28 jaar getrouwd. We hebben drie kinderen en hebben er inmiddels ook twee prachtige bonusdochters bij gekregen. Op mijn geloofsweg heb

ik heel veel liefde, wijsheid, sturing, rust, vrede en kracht ervaren. En ook verdriet.

Waar zit volgens jou de kracht van onze kerk?
De kracht van onze kerk zit in de warmte, de persoonlijke benadering. Als we gasten of kennissen bij een dienst hebben, zeggen ze altijd hoe fijn, warm en persoonlijk het is. Het straalt rust uit.

Is er een stuk in de Bijbel dat jou in het bijzonder aanspreekt?
Jazeker. De zielsherkenning van Mozes en Elia in Lukas 9 vers 28 tot 36. Daar zit hoop in, troost. Een glimp van de toekomst met ons en de onzen aan gene zijde.

> *Lucas 9:28-36 Ongeveer acht dagen nadat Hij dit had gezegd ging Hij met Petrus, Johannes en Jakobus de berg op om te bidden. Terwijl Hij aan het bidden was, veranderde de aanblik van zijn gezicht en werd zijn kleding stralend wit. Opeens stonden er twee mannen met Hem te praten: het waren Mozes en Elia, die in hemelse luister verschenen waren. Ze spraken over zijn heengaan, de weg die Hij in Jeruzalem zou voltooien. Petrus en de beide anderen waren in een diepe slaap gevallen; toen ze ontwaakten, zagen ze de luister die Jezus omgaf en de twee mannen die bij Hem stonden. Toen de mannen zich van Hem wilden verwijderen, zei Petrus tegen Jezus: 'Meester, het is goed dat wij hier zijn, laten we drie tenten maken, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia,' maar hij wist niet wat hij zei. Terwijl hij nog aan het spreken was, kwam er een wolk aandrijven die hen overdekte; toen de wolk hen omhulde werden ze bang. Er klonk een stem uit de wolk, die zei: 'Dit is mijn Zoon, mijn uitverkorene, luister naar Hem!' Toen de stem verstomd was, was Jezus weer alleen. Ze zwegen over het voorval en vertelden in die tijd aan niemand wat ze hadden gezien.*

De psalmen zijn prachtig en ik hou van de wijsheden in vele Bijbelboeken. Bijvoorbeeld Mattheüs 6 vers 34. Dat is ons trouw Bijbelwoord. Zoveel wijsheid zit daarin.

> *Matteüs 6:34 Maak je dus geen zorgen voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt wel voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.*

Hoe implementeer je jouw geloof in het dagelijks leven?

In het dagelijkse leven wandel ik met mijn geloof en beslis ik daarmee alles. Zowel in de privésfeer als op het werk is het een deel van mij. Samen runnen we een juwelierszaak, en ook daar probeer ik goed te doen, veel service te verlenen en hulp te bieden.

Hoe ga je een geloofsgesprek aan met mensen buiten onze kerk?
Een geloofsgesprek komt bij mij makkelijk op gang doordat er op ons werk heel veel mensen meteen persoonlijke dingen vertellen. Dan zeg je automatisch dat je bijzonder aan hen zult denken. Veel mensen hebben daar ook behoefte aan en ervaren dat als prettig. Ook mensen die niet per se gelovig zijn, vinden dat vaak fijn.

Nicole vertelt open en vol vertrouwen over haar geloof en haar rol als diaken. Haar verhaal laat zien hoe persoonlijk een ambt kan zijn, en hoe geloof en dienstbaarheid hand in hand gaan. In het kader van Roepingenzondag stonden we stil bij de betekenis van het ambt in onze kerk. In het artikel en de video die we toen deelden, wordt hier dieper op ingegaan. Terugkijken of -lezen kan nog steeds via onze website en YouTube-kanaal.

Lijkt het jou ook waardevol om jouw ervaringen te delen? Of je nu priester, diaken, jeugdleider, zondagsschooljuf of zondagsschoolmeester bent binnen de Nieuw-Apostolische Kerk, we horen graag jouw verhaal. Stuur een mail naar naomi.nottelman@nak-nl.com en we nemen graag contact met je op.

17. juni 2025

Youtube-Link

https://www.youtube.com/watch?v=